

Tilfælde gaa ud over Hustru og Børn, hvis en Familieforsørger, der skal bidrage en betydelig Del til sit Barns Opdragelse paa Børnehjem eller lignende Anstalter, skal afsone disse Penge. Det vil ikke i saa høj Grad komme til at gaa ud over ham som over Børnene. I England, hvor man jo er langt fremme paa dette Omraade, er Forholdet det, at man indskrænker de vedkommende Forældres Bidrag til et Minimum; det mindste Beløb, de svare, er 4 pCt. af, hvad Barnets Opdragelse koster, og det meste, de svare, er 12 pCt., og det er, hvor det drejer sig om ganske unge Børns Anbringelse i Børnehjem.

Jeg tror, ligesom det ærede Medlem for Kjellerup (Jensen-Knudstrup), at dette Lovforslags Gennemførelse vil betyde en overordentlig Vinding for vort Samfund. Jeg maa maaske atter her henvise til England. Derfra har man nogen Statistik, og der er det oplyst, at i Aarene 1854—86 er der fra de forskellige Reformskoler, Børnehjem og Opdragelsesanstalter udgaaet 167,000 Børn, og af disse Børn, som vare komne ind paa disse Skoler paa Grund af mere eller mindre sædelig For-dærvelse, ere de 84 pCt. gaaede ud i Samfundet som dygtige og hæderlige Mennesker. Dette Tal falder for Resten paa det nærmeste sammen med det Tal, som Landerupgaard har at opvise, idet dennes Forstander i sin Aarsberetning oplyser, at ca. 83 pCt. af de derfra udgaaede Børn have udvist god og ordentlig Opførsel. Vi maa ogsaa her hjemme ved de Børnehjem og Opdragelsesanstalter, der ville være en Følge af denne Lovgivning, kunne naa til Resultater svarende til dem, man har naaet i England.

Naar man undertiden, om ikke just her i Dag, har peget paa England som det Sted, hvor det private Initiativ har magtet denne Opgave, er det dog ret lærerigt at se, at i England have Udgifterne ved 37,000 Børns Behandling i Børnehjem og Opdragelsesanstalter i et enkelt Aar tilsammen andraget godt 9 Mill. Kr., og af disse er knap $\frac{1}{2}$ Mill. ydet fra Forældrenes Side, ca. 2 Mill. gennem privat Velgørenhed, godt 4 Mill. fra Statens Side og Resten fra Kommunernes Side. Man vil altsaa se, at i det private Initiativs Hjemland, England, er Statens Bidrag til disse Børns Opdragelse langt større end det, det private Initiativ yder. Naar den ærede Ordfører for Venstrereformpartiet mente, at man vilde kunne vente, at det private Initiativ vilde kunne magte Opførelsen af de Børnehjem og Opdragelsesanstalter, der

maatte blive fornødne, har jeg en modsat Tro. Jeg tror, at det private Initiativ er spændt saa haardt for baade i dette og i andre betydningsfulde sociale Spørgsmaal, at det umuligt kan trække mere. Og jeg ved heller ikke, hvorfor ikke Staten skulde overtage de Ofre, der maatte anses for nødvendige. Thi naar Staten overtager de væsentligste Udgifter, betyder det jo ikke andet, end hvad der altid sker, naar Staten ellers overtager Udgifter, at vi alle i Fællig ere med til at bære en Del af Byrden. Og naar man ved, hvilket udmærket social-økonomisk Formaal det er, hvad det har at sige i Retning af Indskrænkning af Udgifter paa andre Konti, naar vi effektivt og virksomt tage os af de vanrøgtede Børn, vil man ogsaa indse, hvor forsvareligt det er at gaa endog til meget betydelige Statsudgifter her, fremfor at lade det private Initiativ paatage sig en Opgave, som det alligevel ikke er i Stand til at magte, og hvor de vedkommende, der have haft med Sagen at gøre, for længst personlig selv have indrømmet, at her er der en Opgave, hvor Staten maa træde til.

Jeg vil ikke slutte uden som den ærede Ordfører at bringe den højtærede Justitsminister en Tak, fordi han har fremsat dette Lovforslag; sent er det kommet, men det vil, derom er jeg overbevist, bidrage til, naar det bliver gennemført, at højne Forholdene rundt omkring i Tusinder af Hjem, bidrage til at forebygge Forbrydelser, og hvis den højtærede Minister havde den Sindets Taalmodighed i nogle Aar at afvente Resultaterne af denne Lovs Virkninger, er det min Overbevisning, at han da ikke vilde fremsætte noget Pryglelovsforslag, for han vilde da blive overbevist om, at man saa udmærket godt kan raade Bod paa de Forhold, som Prygleloven tager Sigte paa, og det langt bedre, gennem præventive, forebyggende Foranstaltninger fra det offentliges Side overfor de Hjem, hvor Børn paa Grund af manglende Omsorg gaa halvt eller helt til Grunde.

Lohmann: Det har glædet mig særdeles at iagttage, hvorledes de betydningsfulde sociale Lovforslag, som vi i disse Dage have behandlet her i Tinget, paa en saa smuk Maade udfylde hinanden. Det kan jo nemlig med en vis Ret siges, at medens de 2 Lovforslag om Midler til Bekæmpelse af Tuberkulosen, hvis Behandling sluttede her i Tinget i Gaar, have til Formaal at stræbe henimod at sikre Befolkningens legemlige Sundhed, er det her foreliggende Forslags Øjemed i Hovedsagen dette at